

IX TAVALINE PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine 5Mo 5:12-15)

Lugemine viiendast Moosese raamatust:

Nii ütleb Issand: “Pea meeles, et sa pead pühitsema hingamispäeva, nii nagu Issand, sinu Jumal, sind on käskinud. Kuus päeva võid sa luua ja teha iga tööd, seitsmes on aga hingamispäev Issandale, sinu Jumalale. Sellel päeval ei tohi tööd teha ei sina ei sinu poeg ega tütar, ei sulane ega teenija, ei härg ega eesel ega mõni su tööloomadest, samuti võõras, kellel on luba sinu maal elada – sinu sulane ja teenija peavad niisamuti hingata saama nagu sa isegi. Mõtle sellele: kui sa olid ori Egiptusemaal, tõi Issand sind sealt välja tugeva käe ja ülestõstetud käsivarrega. Seepärast käskis tema sul pidada hingamispäeva.”

See on Jumala Sõna.

Vastulaul (Ps 81: 3-4. 5-6b. 6c-8a. 10-11 R:2)

R: Kiitke Issandat, sest tema on meie pelgupaik.

Laske kiidulaulul tulla, kõmagu trumm,

pange kõlama harf ja naabel.

Puhuge sarve, kui kuu on noor,

ja täiskuu ajal, meie pidupäeval.

R:

See on Iisraelile seaduseks

ja kohus Jaakobi Jumala ees.

See käsk anti Joosepile

kui ta astus välja Egiptuse vastu.

R:

Ma kuulsin häält, mida ma polnud kunagi kuulnud:

ma vabastasin tema õla koorma alt,

tema käed pääsesid korvide kandmisest;

sa hüüdsid mind hädas

ja mina tõmbasin sind välja su kitsikusest.

R:

Ärgu olgu sul teist jumalat,
ära kummarda ühegi võõra jumala ette.

Mina olen Issand, sinu Jumal,
kes tõi sind välja Egiptusemaalt.

R:

(Teine lugemine 2Ko 4:6-11)

Lugemine püha apostel Pauluse teisest kirjast korintlastele:

Vennad, Jumal on öelnud: pimedusest paistku valgus! Tema on valgustanud meie südameid, et me oleksime valgustatud Jumala kirkuse tundmise valgusega Kristuse ees. Seda aaret kanname meie, apostlid, õrnades saviriistades, et see ülisuur vägi tuleks Jumalast ja mitte meist. Meid rõhutakse kõikepidi, kuid meid ei murta maha; me oleme nõutud, aga me ei heida meelt. Me kanname Issanda Jeesuse surma alati enestega oma ihus, et ka Jeesuse elu meie ihus ilmsiks tuleks. Sest meid, kes me elame, antakse alatasa surma Issanda Jeesuse pärast, et Jeesuse elu meie surelikus ihus nähtavaks saaks.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh 17:17ba)

Halleluuja. Issand, sinu sõnades on tõde,
pühitse meid oma tões. Halleluuja.

(Evangeelium Mk 2: 23-28)

Lugemine püha Markuse evangeeliumist:

Kord kõndis Jeesus hingamispäeval koos oma jüngritega läbi viljapõldude ja tema jüngrid katkusid käies viljapäid ja sõid. Aga variserid ütlesid temale: “Vaata, miks teevad nad hingamispäeval seda, mida ei sünni?” Jeesus vastas neile: “Kas te ei ole lugenud, mida tegi Taavet, kui tal puudus kätte tuli ning temal ja ta kaaslastel oli nälg. Kuidas ta ülempreester Ebjatari ajal läks Jumala kotta ja sõi ära vaateleivad, mida polnud luba süüa kellelgi peale preestrite; sõi ise ja andis oma kaaslastele.” Ning ta ütles neile: “Hingamispäev on tehtud inimese jaoks, mitte inimene hingamispäeva jaoks. Seepärast on Inimese Poeg isand ka hingamispäeva üle.”

Kui Jeesus jälle sünagoogi tuli, oli seal mees, kellel oli käsi kuivetonud. Aga variserid pidasid teda silmas, kas Jeesusel pole mõttes teda hingamispäeval terveks teha, et nad saaksid Jeesuse peale kaevata. Tema aga ütles inimesele, kelle käsi oli kuivetonud: “Seisa siia keskele!” Ja ta küsis nendelt: “Mida tohib hingamispäeval teha, kas head või kurja; kas elu päästa või hukka saata?”

Kuid nemad vaikisid. Siis vaatas ta nende peale vihaselt ja oli kurb nende südamekanguse pärast ning ütles mehele: "Siruta oma käsi." Ja kui see sirutas, sai käsi jälle terveks. Aga variserid läksid välja ja pidasid Heroodese seltsiga nõu, kuidas teda hukata.

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, hingamispäev on tehtud inimese jaoks, mitte inimene hingamispäeva jaoks... Huvitav, kas on siis sama põhimõtte alusel inimene patu jaoks või patt inimese jaoks?

Kas mõistate, miks Jeesuse poolt hingamispäeva kohta öeldud sõnad patu kohta ei kehti? Aga sellepärast, et hingamispäev on vahend inimese vaimseks ellujäämiseks, niiõelda treeninguprogramm usu hoidmiseks ja süvendamiseks. Patt aga on oma olemuselt mitte vahend, vaid eksitus – valesamm, mis nõrgendab nii usku kui elujõudu. Samamoodi mõistame ju, et haigus ei ole inimesele ei vabadus ega kohustus, seega ei ole inimene haiguse jaoks ega haigus inimese jaoks, ning pattudele ja haigustele ei tule õigustusi otsida, vaid neid ära hoida ja ravida.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, harjutamine teeb meistriks, ütleb vanasõna. Nii mitmelgi elualal on pikki tunde kestev harjutamine tööelu keskpunkt. Näiteks torkab see silma muusikute ja sportlaste puhul, kuid kehtib ka igasuguse enesetäiendamise ja meeskonnatreeningu kohta. Enese pingutamise juures on paraku alati kaks piiri: esiteks tunne, et kui saavutusi ei tule, siis on treenitud liiga vähe, ja teiseks äärmuseks on tõdemine, et ülemäärane harjutamine lõppes vigastusega. Vigastuseni jõutakse ageli aga seetõttu, et taotletakse võimatut.

Kui Jeesus ütleb, et hingamispäev on inimese jaoks, mitte vastupidi, siis hoiatab ta võimaluse eest õigelt teelt liiga kaugele ära eksida. Liturgilist laadi kombeid järgides ei tohi keskenduda omaenda tublidusele, see tähendab enda veenmisele, et kui ma käin hoolsasti kirikus, siis on Jumal minu poolt ja arvab mind enda omade hulka vaatamata sellele, kuidas ma igapäevaelus käitun. Antud juhul viitas Jeesus ju variseride käitumisele, kes panustasid oma põlvnemisele – faktile, et nad olid sündinud Aabrahami soost ja rikkase perekonda ning täitsid hulgaliselt liturgilist laadi eeskirju. Päril elus olid nad aga leidnud kõiksuguseid kavalaid võimalusi oma patud seaduse kirjatähe taha ära peita.

Olgem ausad: kui Jeesus ütleb, et eeskiri on tehtud inimese jaoks, mitte inimene eeskirja jaoks, siis kõlab see üldise põhimõttena väga ohtlikult. Selle järgi saaks ju ka kõik muud Jumala seadused, kui nad meile juhtimisi ei meeldi, samuti kehtetuks kuulutada. Sisuliselt viitab aga Jeesus siin hoopis asjaolule, et seaduste konflikti korral tuleb järgida pingereas tähtsamat seadust, nagu ta seda näidete varal kohe ka selgitab. Usukombe täitmiseks ohvritelgi ette toodud nn. vaateleivad olid määratud ainult preestritele, kuid Taavet ja tema kaaslased sõid need ära selleks, et saada jõudu võidelda Jumalast antud põhimõtete eest reaalses elus. Samamoodi, kui Jeesus kohtas hingamispäeval haiget, siis tegi ta tema terveks otsekohe. Kombed ei tohi saada takistuseks reaalsele headele tegudele.

Armsad õed ja vennad, see, millest Jeesus tänases evangeeliumis räägib, kehtib eriolukordade kohta. Tavaolukorras on aga nii inimene hingamispäeva jaoks kui hingamispäev inimese jaoks. Ilma harjutamata meistriks ei saa, aga harjutamine ei tohi muutuda eesmärgiks omaette, vaid peab teenima ettevalmistusena päris elu keerulisteks väljakutseteks. Ning vahel tuleb olla valmis ka ootamatusteks, näiteks et hädaolukorras peame täitma – nii hästi kui suudame – ka arsti, vetelpäästja või tuletõrjuja ülesandeid, hoolimata sellest, et me pole neid ameteid õppinud.

Muidu jääb aga kõik nagu muistegi: kala tuleb osta kalapoest ja liha lihaletist, haiguse ilmnedes tuleb minna arsti juurde. Pattude puhul kehtib nõue parandada meelt, ja patte tuleb edaspidi vältida, sest end aina õigustades võime me lakata neid ülde pattudeks pidamast. Aamen.